

Nyhedsmediernes indvirkning på politiske eliter: En undersøgelse af strategisk lydhørhed i den amerikanske Kongres¹

Kevin Arceneaux, professor, Temple University, arceneau@temple.edu
Martin Johnson, professor, Louisiana State University, martinj@lsu.edu
René Lindstädt, professor, University of Essex, rlind@essex.ac.uk
Ryan J. Vander Wielen, associate professor, Temple University,
rvwielen@temple.edu

Nyhedsmedier spiller en central rolle i politik. Alligevel er vor viden om, hvordan medier påvirker beslutningstageres adfærd, begrænset. Vi fremsætter en teori om strategisk lydhørhed til at forstå, under hvilke betingelser nyhedsmedier påvirker politiske eliter. Den siger, at det er mere sandsynligt, at valgte repræsentanter tager højde for deres vælgere præferencer, når disse vælgere er opmærksomme på politik. Som følge heraf bør nyhedsmediernes indflydelse på den lovgivende adfærd være mest synlig tæt på valg, og den afhænger af den partimæssige sammensætning af politikernes valgkreds. Vi benytter den gradvise udbredelse af den konservative tv-kanal Fox News i begyndelsen af 1990'erne til at afprøve vore teoretiske forudsigelser. Fox News fik både republikanere og demokrater i Kongressen til at øge deres støtte til Det Republikanske Partis standpunkt i forbindelse med kontroversielle afstemninger, men kun i de sidste måneder af en valgcyklus og blandt de kongresmedlemmer, som repræsenterer valgdistrikter med en betydelig andel republikanske stemmer.

Nyhedsmedier og politiske eliter – den amerikanske case

Nyhedsmedier betragtes som betydningsfulde for et demokrati. Ideelt set er de en livs-

vigtig forbindelse mellem offentligheden og dennes valgte repræsentanter. Nyhedsdækningen påvirker, hvilke emner offentligheden ser som væsentlige; den former den offentlige mening om, hvordan disse emner bør behandles (Iyengar og Kinder, 1987); og den kan dermed potentielt ændre den politiske proces fundamentalt (Kingdon, 1984). Selvom politologer er stærkt optaget af nyhedsmediernes mulige påvirkning af valgte politikere (Baumgartner og Jones, 2010; Edwards og Wood, 1999; Kindon, 1984), så fokuserer de fleste amerikanske studier af nyhedseffekter på nyhedsindholdets påvirkning af *befolkningens* politiske adfærd (e.g. Iyengar og Kinder, 1987; Jamieson og Capella, 2008; McCombs, 2004; Zaller, 1992). Til trods for at nyhedsmediernes påvirkning af *politiske eliter* formodes at være væsentlige i den politiske proces, findes der relativt få teoretisk motiverede, systematiske undersøgelser heraf (jf. Cook, 1989; Edwards og Wood, 1999; Herbst, 1998).

I denne artikel fremfører vi en teori om stra-

tegisk lydhørhed hos eliter, ifølge hvilken nyhedsmediernes informerer valgte repræsentanter om den offentlige opinion (eller i det mindste repræsentanternes opfattelse heraf, Herbst, 1998; Linsky, 1986; Yanovitzky, 2002). Modsat hvad der implicit ligger i en række adfærdsmodeller for demokratisk repræsentation, som nærmest har fået kanonisk status (eg. Page og Shapiro, 1992; Stimson o.a., 1995), forholder politikere sig selektivt lydhøre til den offentlige opinion (se Gilens, 2012; Friffin og Newman, 2005). I overensstemmelse hermed fremfører vi den teori, at ikke alle politikere er lige lydhøre over for nyhedsmedier på tværs af tid og rum. Lovgivere forfølger konkurrerende mål og møder konkurrerende krav (Maltzman, 1997), og derfor ændrer de strategisk deres adfærd afhængigt af den politiske kontekst (Arnold, 1990). Det er således mere sandsynligt, at kongresmedlemmer forfølger partipolitiske målsætninger tidligt i en valgperiode, når det næste valg ligger langt ude i fremtiden. Der er større sandsynlighed for, at de vier deres vælgeres præferencer opmærksomhed, efterhånden som valget nærmer sig (Lindstädt og Van der Wielen, 2014). På samme vis forventer vi, at nyhedsmediernes indflydelse på lovgivernes adfærd vil være afhængig af den relative betydning, som hensynet til vælgerne har i en elites beslutningskalkule. Teknologiske ændringer i slutningen af 1990'erne skabte en asymmetri i nyhedsnetværkenes partipolitiske balance, hvilket giver os en unik mulighed for empirisk at teste vores teoretiske påstande om nyhedsmediernes effekter på lovgivernes adfærd. De partipolitiske nyhedsmedier udbredte sig samtidigt på alle mediemarkeder. Fox News Channel, som har en konservativ hældning i sin nyhedsdækning (Groseclose og Milyo, 2005), var den første partipolitiske tv-kanal i kabelnyhedslandskabet, og kanalen bredte sig gradvis ud på de lokale kabelsystemer. Variationen i Fox News' tilstedeværelse på de lokale mediemarkeder i slutningen af 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne skabte noget, der minder om et na-

turligt eksperiment (DellaVigna og Kaplan, 2007; Hopkins og Ladd, 2014; se også Ladd og Lenz, 2009). Det giver os mulighed for at måle effekterne af ændringer i den partipolitiske sammensætning af lovgivernes medieomgivelser ved at sammenligne mønstre for den lovgivningsmæssige stemmeadfærd hos medlemmer af Repræsentanternes Hus, som kom fra valgdistrikter, i hvilke vælgerne kunne se Fox News, og hos medlemmer, som kom fra valgdistrikter, i hvilket dette ikke kunne lade sig gøre.

I overensstemmelse med vor forventning om, at lovgivere reagerer strategisk på mediernes tilstedeværelse i deres valgdistrikt, når valgovervejelser er fremtrædende i deres bevidsthed, finder vi, at fremkomsten af Fox News fik republikanske kongresmedlemmer til oftere at vælge side til fordel for deres eget parti i de sidste faser af en valgcyklus. Fremkomsten af Fox News fik demokratiske kongresmedlemmer til mindre ofte at vælge side til fordel for deres eget parti, når et valg var nært forestående. Kongresmedlemmernes strategiske kalkule afhang endvidere af valgdistriktets partipolitiske sammensætning. Fox News udøvede en større påvirkning i valgdistrikter, hvor der var stor koncentration af republikanske vælgere, end i distrikter, som i højere grad var sammensat af demokratiske vælgere. Samlet set viser disse resultater, at konteksten på den lange bane begrænser og betinger nyhedsmediernes effekter. Nogle politikere reagerer på ændringer i nyhedsomgivelserne på bestemte tidspunkter. Resultaterne viser også, at den fortløbende polarisering af den amerikanske Kongres, som fandt sted op gennem 1990'erne, ikke skyldes Fox News' indtog på nyhedsmarkedet. Snarere end at fungere som en polariserende kraft kan Fox News i stedet meget vel have været med til at styrke den republikanske koalition i Repræsentanternes Hus, i det mindste i de første år kanalen var på mediemarkedet (Hacker og Pierson, 2005; McCarty o.a., 2006). Selvom vi anvender vores teori om strategisk lydhørhed på nyheds-

mediernes langsigtede effekter, har teorien vidererækkende betydning for demokratisk repræsentation, især i valgsystemer med faste valgcykler som i USA.

Strategisk lydhørhed og nyhedsmedier

En enkel model for demokratisk repræsentation tegner en lige linje mellem offentligheden og valgte repræsentanter, hvor valg fungerer som mellemlid. Valg gør, at karriereorienterede politikere er forbundet med dem, de repræsenterer. Hvis valgte repræsentanter fortsat ønsker at blive valgt, må de tage højde for deres vælgeres præferencer. Alt i alt synes systemet at fungere. Det har faktisk også vist sig, at der er en sammenhæng mellem den offentlige opinion og den førte politik i USA (Stimson o.a., 1995) og i andre demokratiske lande (Soroka og Wlezien, 2010). Ikke desto mindre skjuler vidnesbyrdene om, at der er kongruens mellem borgernes præferencer og den førte politik, samtidig en pæn portion variation i lydhørheden. Hvad angår USA, er kongresmedlemmerne ikke lige lydhør på tværs af emner (Miller og Stokes, 1963; Soroka og Wlezien, 2010). De er heller ikke lige lydhøre over for alle vælgere. I stedet gives de politisk aktive og politisk opmærksomme vælgere mest opmærksomhed (Arnold, 1990; Bergan, 2009; Fenno, 1978; Griffin og Newman, 2005).

En del af forklaringen på forskelle i lydhørhed skal findes i det forhold, at selv om valgte repræsentanter ønsker at være trofaste delegerede for deres vælgeres, så opererer de med betydelig usikkerhed, hvad angår vælgerens præferencer (Broockman og Skovron, intet årstal; Butler og Nicerson, 2011; Kingdon, 1989). Som følge heraf konstruerer de en opfattelse af vælgerpræferencer på baggrund af tilgængelig information. Politisk opmærksomme vælgere har tendens til at have stærke meninger (Zaller, 1992); der er derfor større sandsynlighed for, at de kontakter deres valgte repræsentanter vedrørende forestående lovgivning (Schlozman og Brady, 1995); og

de er mere villige til at trække deres støtte til en lovgiver, som afviger fra deres præferencer (Ansolabehere og Jones, 2010). Derfor er det mere sandsynligt, at lovgivere bevæger sig i retning af vælgerpræferencer, når et givet emne står højt på dagsordenen hos de politisk opmærksomme vælgere (Gilens, 2012), eftersom lovgiverne tenderer til at have en mere kohærent fornemmelse af, hvad der er de opmærksomme vælgeres præferencer (Bergan, 2009; Fenno, 1978).

Imidlertid kan uensartet lydhørhed ikke kun tilskrives informationsasymmetrier. Kongresmedlemmer er tvunget til at tage hensyn til mange, konkurrerende principaler i deres bestræbelse på at realisere deres forskellige målsætninger (Kingdon, 1984; Maltzman, 1997). Karriereorienterede lovgivere er således ikke kun interesseret i at være trofaste delegerede; de har også egne politiske mål og institutionelle ambitioner. Ved at samarbejde med deres partilederskab øges deres chancer for, gennem gentagen koordination, at nå deres mål (Aldrich, 1995; Schwartz, 1989) og institutionelle forfremmelse (Coker og Grain, 1994). I overensstemmelse hermed må ambitiøse kongresmedlemmer balancere deres vælgeres præferencer (eller i det mindste deres opfattelse af disse) med deres parlamentspartis krav (Carson o.a., 2010; Lebo o.a., 2007).

Ud af denne balanceakt dukker der et mønster af *strategisk lydhørhed* frem. Det er mere sandsynligt, at lovgivere tager hensyn til vælgerpræferencer, når vælgerne er opmærksomme på politik. Meget fremtrædende typer af lovgivning er et eksempel på, hvordan kongresmedlemmer har grund til at være omhyggelige med at iagttage vælgerpræferencerne (Arnold, 1990; Grose og Oppenheimer, 2017; Nyhan o.a., 2012). Imidlertid er sådanne situationer sjældne (Binder, 2003; Howell o.a., 2000) og er derfor ikke det, der motiverer de fleste lovgivere. Til gengæld fungerer valg som fokuspunkter for vælgerne, idet de til-

trækker sig disses opmærksomhed, når valgdagen nærmer sig (Gelman og King, 1993). Valg tydeliggør den lovgivende adfærd og reducerer dermed vælgernes overvågningsomkostninger. Når valg ligger ude i fremtiden, har lovgiverne friere hænder til at forfølge andre mål, således at de stemmer på en måde, som ville have været usandsynlig, hvis der var valg næste år (Ahuja, 1994; Elling, 1982; Lindstädt og Vander Wielen, 2011). Afstemningsmønstre i Repræsentanternes Hus afspejler denne form for strategisk tænkning. Faste valgperioder på to år skaber en forudsigelig cyklus for vælgeropmærksomhed, hvori Husets medlemmer med større sandsynlighed stemmer i overensstemmelse med partilinjen tidligt i deres valgcyklus og ændrer deres stemmeadfærd hen imod vælgerkrav sent i valgcyklen, når valget nærmer sig (Lindstädt og Vander Wielen, 2014).

Eftersom lovgivere ofte er usikre på, hvad deres vælgere ønsker, kan nyhedsmediernes form deres opfattelser af vælgerpræferencerne på mindst to måder. For det første forbruger valgte repræsentanter og deres medarbejdere adskillige nyhedsmedier og udleder borgerne præferencer direkte fra nyhedsindholdet (Herbst, 1998; Lindsy, 1986; Yanovitzky, 2002). For det andet vil nyhedsdækningen kunne motivere politisk opmærksomme vælgere til at kommunikere deres foretrukne standpunkter til deres valgte repræsentanter og dermed påvirke lovgivere indirekte (Paek o.a., 2005).² Uanset om påvirkningen sker direkte eller indirekte, viser eksisterende forskningsresultater, at kvaliteten af den lokale avisdækning gør kongresmedlemmerne til mere lydhøre, aktive lovgivere (Besley og Burgess, 2001; Campbell o.a., 1984; Cohen o.a., 2004; Snyder og Strömberg, 2010). Efter vor opfattelse behøver nyhedsdækningen ikke at være lokal for at påvirke medlemmernes opfattelser af deres vælgere præferencer. Når alt kommer til alt drejer Kongressens lovgivning sig ofte om nationale spørgsmål – spørgsmål, som bliver genstand for natio-

nal nyhedsdækning og rækker ud over deres valgdistrikts snævre interesser. Homoseksuelle ægteskaber, skattepolitik, forsvarspolitik og lignende kan påvirke vælgeradfærden ved kongresvalg lige så meget eller mere end beslutningen om at bygge et nyt postkontor (jf. Gronke, 2001; Stein og Bickers, 1994).³

Fremkomsten af partipolitiske nyheder og disses effekt på demokratisk repræsentation

I den sidste halvdel af det 20. århundrede fik de fleste amerikanere deres nationale nyheder gennem tv-netværk (Chaffee og Frank, 1996). I og med at tv-signalerne var stort set lige tilgængelige i hele landet, og nyhedsprogrammerne tilbød ensartet indhold om nationale politiske emner (Williams og Delli Carpini, 2011), blev kongresmedlemmerne i bund og grund mødt med ensartede medieomgivelser. Imidlertid har teknologiske og reguleringsmæssige ændringer over de sidste 30 år ændret tv-landskabet og giver i dag seerne nærmest grænseløse muligheder for at se tv.⁴ De mange kanaler har tilladt mediehusene at 'narrowcaste' tv-indholdet (Hamilton, 2005), hvilket har resulteret i, at indholdet skræddersys til forskelle segmenter af befolkningen. Partipolitiske nyheder vokse ud af dette fragmenterede mediemiljø (Webster, 2005), hvorved borgerne fik ideologisk farvede alternativer til mainstream nyhederne (Stroud, 2011).

Det fulde spekter af partipolitiske nyhedsmedier blev ikke sat i verden på én gang. Konservativ nyheder fik et betydeligt forspring. Rupert Murdoch, formand og CEO for NEWS Corporation, startede en 24-timers kabelnyhedskanal i de tidlige 1990'ere, som skulle konkurrere med CNN. Den nye station, Fox News Channel, begyndte at transmittere den 7. oktober 1996 og tilbyder et konsekvent konservativt standpunkt, i det mindste set i forhold til andre tv-nyhedsstationer (Groselock og Milyo, 2005). Idet kabelserviceudbydere i USA er decentraliserede, var Fox

News ikke til stede samtidigt på alle kabelnyhedsmarkeder. I stedet måtte Fox Broadcasting forhandle med hvert kabelselskab om at lade Fox News indgå i dets kanaludbud. Derfor blev Fox News Channel udbredt i slutningen af 1990'erne og midt-00'erne på en måde, som ikke var forbundet med de forskellige typer publikums vigtigste politiske karakteristika (DellaVigna og Kaplan, 2007).

Ved at behandle den gradvise udbredelse af Fox News som et naturligt eksperiment har tidligere forskning dokumenteret, at introduktionen af det konservative medie på mediemarkederne sandsynligvis øgede valgdeltagelsen blandt republikanske vælgere og tilskyndede uafhængige vælgere til at stemme på den republikanske kandidat ved præsidentvalget i 2000 (DellaVigna og Kaplan, 2007; Hopkins og Ladd, 2014). På lignende vis finder Clinton og Enamorado (2014) belæg for, at Fox News fik kongresmedlemmer til marginalt at mindske deres støtte til præsident Clinton. Vi benytter introduktionen af Fox News på nyhedsmarkederne og det eksogene chok, det skabte i mediemiljøet, til at undersøge de måder, hvorpå strategisk lydighed modererer de nationale nyhedsmediers indflydelse på politikernes lovgivende adfærd.

Generelt bryder amerikanerne – og især kongresvalgsvælgere – sig ikke om, at deres valgte repræsentanter lade sig styre af partipolitiske snarere end saglige hensyn, og straffer kongresmedlemmer, som udviser høj grad af partiloyalitet. Ikke alene har disse medlemmer større sandsynlighed for, at kvalificerede udfordrere stiller op mod dem (Carson, 2005), men det er også mere sandsynligt, at det vil få valgmæssige konsekvenser for dem (Canes-Wrone o.a., 2002; Carson o.a., 2010). Eftersom det hjælper kongresmedlemmerne med at nå deres politiske og karrieremæssige målsætninger, at de indordner sig under partilinjens, må de balancere mellem behovet for at vise partilo-

yaltiet og behovet for at være lydige over for deres vælgeres ønsker om partimæssig uafhængighed. I overensstemmelse med teorien om strategisk lydighed vil det være mere sandsynligt, at valgte repræsentanter er partiorienterede tidligt i valgcyklen og stemmer mindre partiorienteret, efterhånden som valgene nærmer sig (Lindstädt og Vander Wielen, 2014). Hvis de nationale nyhedsmedier påvirker medlemmernes opfattelse af deres vælgeres præferencer, så skulle fremkomsten af Fox News ændre dette mønster for 'dynamisk partiorientering'.

Ligesom når det drejer sig om andre nyhedsmedier, kan effekterne af Fox News på kongresmedlemmernes stemmeadfærd være enten direkte eller indirekte. Kongresmedlemmer, som ser Fox News, kan foretage den slutning, at det vil få flere vælgere i deres valgdistrikt til at foretrække, at de støtter republikanske standpunkter, især hvad angår emner, som deler de to store partier (se Brock o.a., 2012). Alternativt (eller yderligere) kan man forestille sig, at Fox News kan have mobiliseret republikanske vælgere til at kontakte deres repræsentanter for at anspore dem til at slutte op bag Det Republikanske Parti, hvad angår bestemte typer lovgivning (se Levendusky, 2013). Det betyder, at selv hvis Fox News kun nåede en lille del af disse kongresmedlemmers valgdistrikter, så kunne det stadig ændre disse medlemmers opfattelse af deres vælgeres præference for partiorientering (Arceneaux og Johnson, 2013).

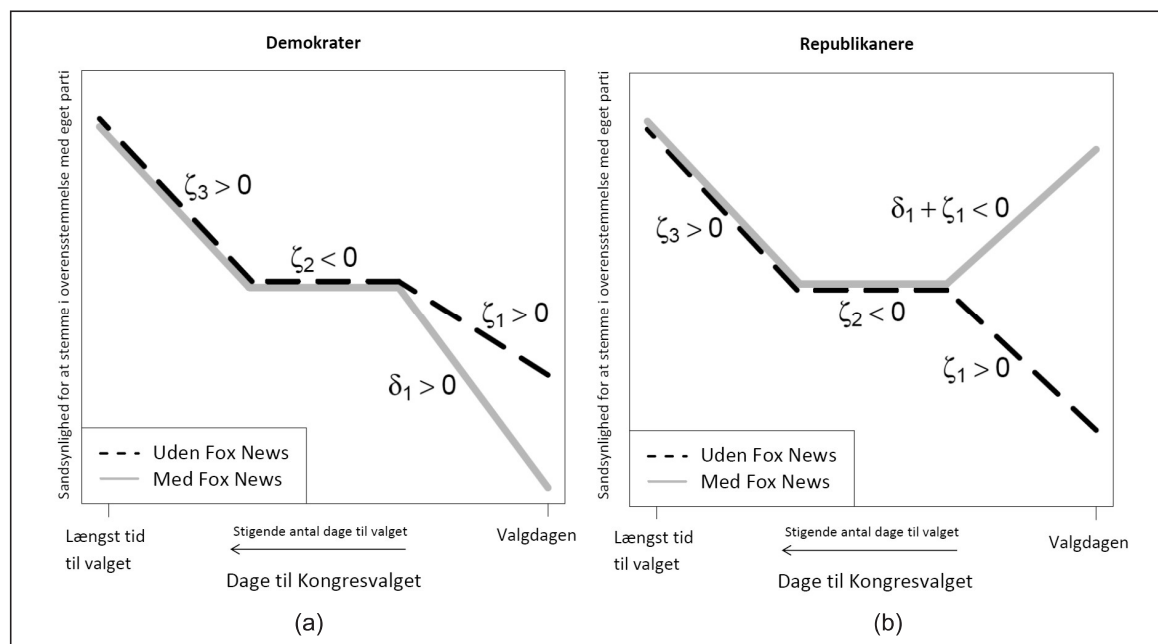
Figur 1 illustrerer vore hypoteser. X-aksen repræsenterer, hvor nært kongresvalg er forstående, og y-aksen repræsenterer sandsynligheden for, at et kongresmedlem stemmer i overensstemmelse med sit parti. Linjerne angiver det forventede mønster for partiorientering på tværs af valgcyklen: Den stiplede linje for valgdistrikter uden Fox News og den optrukne linje for valgdistrikter med Fox News. Vi skal bede læserne for nærværende ignorere de øvrige angivelser i figuren; vi

vender tilbage til disse i vor diskussion af den empiriske model. Kongresmedlemmer, som repræsenterer valgdistrikter uden Fox News, skulle ifølge foreliggende forskning handle ud fra den formodning, at deres vælgere vil straffe dem for at udvise for megen partiorientering. Tidligt i valgcyklen, når de føler sig fri til at forfølge politiske og karrieremæssige målsætninger, er det mere sandsynligt, at de vil slutte op bag deres parti. Hvis kongresmedlemmerne skal afværge, at kvalificerede udfordrere, som har størst chance for at slå dem ved kongresvalget, stiller op mod dem (Jacobson, 1989), bør de begynde at moderere deres partiorientering henne i løbet af det første år af valgcyklen (Carson, 2005). Vi forventer at se yderligere bevægelse væk fra partiorientering, efterhånden som valget nærmer sig, idet det er der, vælgerne har opmærksomheden stærkest rettet mod eliteadfærden. Vi forventer at se nogenlunde det samme møn-

ster for demokrater og republikanere, når Fox News ikke vises i deres valgdistrikter.

Eftersom tilstedeværelsen af Fox News skulle ændre kongresmedlemmernes opfattelser af deres vælgers præferencer, hvad angår partiorientering, forventer vi at se demokrater og republikanere foretage sig forskellige strategiske beregninger i valgperiodens sidste del. Idet medierne (direkte eller indirekte) signalerer vælgerpræferencer, skulle tilstedeværelsen af Fox News i et valgdistrikt ikke ændre kongresmedlemmernes adfærd, når det valgmæssige hensyn spiller en komparativt lille rolle i deres lovgivende beslutningstagen – altså når valget ligger ude i fremtiden. Tidligt i valgcyklen skulle kongresmedlemmer i valgdistrikter, hvor Fox News vises, føle sig lige så fri til at forfølge deres politiske og karrieremæssige målsætninger som medlemmer i valgdistrikter, hvor Fox News ikke vises. Midt i valgperioden skulle

Figur 1: Teoretiske forudsigelser:
Strategisk lydørhed i valgdistrikter med og uden Fox News

de være opmærksomme på, hvordan de kan hindre kvalificerede udfordrere i at stille op. Efterhånden som valgene nærmer sig, skulle kongresmedlemmerne imidlertid få en opfattelse af, at der er et republikansk skift i deres valgdistrikt. I forlængelse heraf må man forvente, at demokratiske kongresmedlemmer i Fox News valgdistrikter modererer deres partiorientering endog mere klart end demokratiske kongresmedlemmer i valgdistrikter uden Fox News (Figur 1a). I modsætning hertil bør man forvente, at republikanere med Fox News vil demonstrere deres ægte republikanske sindelag ved at øge niveauet for deres partiorientering sammenlignet med republikanere i distrikter uden Fox News.

Ved at trække på teorien om strategisk lydhørhed kan vi forfine vore forudsigelser yderligere. Selv om sammensætningen af nyhedsmedierne i et valgdistrikt giver kongresmedlemmerne et signal om deres vælgers præferencer for partiorientering, findes der andre informationskilder. Især kan kongresmedlemmerne gennem observation og erfaring få en fornemmelse af konturerne af deres valgdistrikts partiorientering (Griffin, 2006). Og ikke alle kongresmedlemmer repræsenterer valgdistrikter, der udviser uniform foragt for partiorientering på eliteniveau (Carson o.a., 2010). Nogle repræsenterer relativt homogene valgdistrikter, som faktisk ønsker, at deres repræsentanter bakker op om partilinjen. I overensstemmelse hermed forventer vi, at valgdistrikternes partiorienteringssammensætning vil moderere effekterne af Fox News' tilstedeværelse. Efterhånden som valgdistrikterne bliver befolket med republikanske vælgere – dem, som Fox News påvirker mest (Hopkins og Ladd, 2014) – forventer vi, at Fox News får kongresmedlemmerne til i højere grad at stemme for republikanske standpunkter, når valgene nærmer sig. I modsætning hertil skulle Fox News' tilstedeværelse kun have lille eller begrænset effekt på adfærden hos kongresmedlemmer, som repræsenterer valgdistrikter, der fortrins-

vis er sammensat af demokratiske vælgere. Uanset om Fox News sender eller ikke sender i et valgdistrikt, forventer vi derfor, som illustreret i Figur 1, at se divergerende adfærd på tværs af kongresmedlemmer i overvejende republikanske valgdistrikter, men forventer en ubetydelig divergens for kongresmedlemmer, som repræsenterer overvejende demokratiske valgdistrikter. Hvis distrikternes partiorienteringssammensætning modererer Fox News-effekterne, må man forvente, at valgmæssige hensyn motiverer lovgivere til at reagere strategisk i forhold til nyhedsmedierne. Omvendt, hvis Fox News-effekterne ikke er betingede af vælgerdynamikker inden for kongressens valgdistrikter, så kan det være tegn på, at nyhedsmedierne påvirker den lovgivende adfærd gennem alternative mekanismer.

Fox News' fremkomst: Et naturligt eksperiment

Til empirisk at vurdere vore forudsigelser som vist i Figur 1 trækker vi på det udvalg af kabelmarkeder, som DellaVigna og Kaplan (2007) har konstrueret, og som registrerer Fox News' geografiske udbredelse på tværs af USA i perioden 1998 til 2002. Dataene er by-niveau. Vi aggregerer dataene til kongresvalgdistriktsniveau, idet vi opererer med to typer af distrikter: dem uden Fox News og dem, hvor mindst en del af valgdistriktet kan se Fox News.

Vi følger tidligere forskning (Clinton og Enamorado, 2014; DellaVigna og Kaplan, 2007; Hopkins og Ladd, 2014), når vi behandler den gradvise lancering af tv-kanalen Fox News på tværs af USA som et naturligt eksperiment. Lanceringen af Fox News skaber en eksogen variation i sammensætningen af de landsdækkende nyhedsmediers partiorientering på tværs af kongressens valgdistrikter. Ved at formode, at kongresmedlemmer, der repræsenterer valgdistrikter med Fox News, ikke på anden vis er forskellige fra kongresmedlemmer uden tilstedeværelse af Fox

News i deres valgdistrikter, kan vi identificere effekten af landsdækkende nyhedsmedier på kongresmedlemmernes stemmeadfærd. Idet den lovgivningsmæssige dagsorden er den samme for kongresmedlemmer med eller uden Fox News i deres valgdistrikter, tager dette design højde for, at temporære mønstre for elitens partiorientering blot kunne være et resultat af de lovforslag, som tilfældigt er berammet til at skulle behandles på forskellige tidspunkter i valgcyklen. Hvis det faktisk forholdt sig sådan, at den lovgivningsmæssige dagsorden var årsag til mønstrene i elitens partiorientering, så skulle vi ikke forvente at se kongresmedlemmer fra samme parti fremvise forskellige niveauer for partistøtte som en funktion af Fox News' tilstedeværelse i deres valgdistrikt.

Vi har selvsagt ikke et ægte randomiseret eksperiment, da vi ikke tilfældigt placerer Fox News i nogle og ikke i andre valgdistrikter. Et naturligt eksperiment er et *observationsstudie*, i hvilket 'stimuli' med stor sandsynlighed fremkom, 'som-om' det sker randomiseret (Dunning, 2008). Dunning (2008: 290-91) angiver tre kriterier, som kan benyttes til at vurdere, om der er tale om en 'som-om' randomiseret tilstand:

1. Er det sandsynligt, at forskningsgenstandene af sig selv placerer sig i forsøgs- eller kontrolgruppen på måder, som ikke er observeret eller målt af forskeren, men som korrelerer med udfaldet af det, man ønsker at undersøge?
2. Har politikere eller andre politiske aktører gennemført indgreb i forventning om borgernes adfærdsmæssige respons på måder, som korrelerer med denne mulige adfærdsmæssige respons?
3. Er der ubalance mellem forsøgs- og kontrolgrupper med hensyn til andre variabler, som sandsynligvis kunne forklare forskelle i det gennemsnitlige udfald på tværs af grupper?

I vor studie er undersøgelsesenhederne kongresmedlemmer. Da Fox News dukkede op, er det usandsynligt, at kongresmedlemmer lobbyede deres lokale kabelnyhedsstationer for at få dem til at inkludere en ukendt nyhedskanal i eller ekskludere den fra deres udvalg af tv-programmer. I det mindste har vi ikke fundet tegn på, at det skulle være sket. Med hensyn til det andet kriterium er det selvsagt sandsynligt, at Fox Entertainment Group har forsøgt at gå efter 'venligtsinde' republikansk orienterede byer, men DellaVigna og Kaplan (2007) fandt ingen tegn på, at udbredelsen af Fox News på tværs af landet systematisk skulle være sket på denne måde. I slutningen af 1990'erne var der ingen sammenhæng mellem tilstedeværelsen eller fraværet af Fox News og fordelingen af stemmerne på henholdsvis Republikanerne og Demokraterne i præsidentvalget i 1996 og 2000, ligesom der heller ikke var nogen sammenhæng med 24 demografiske karakteristika i byerne. Det ser ud til, at hvis Fox News havde nogen som helst strategi for kanalens udbredelse, så var det at maksimere deres markedsindtrængning snarere end at gå efter bestemte typer af publikum.

Vi tester, hvorvidt Fox News øver indflydelse på kongresmedlemmernes stemmeadfærd

Vi undersøger, hvorvidt Fox News havde en signifikant effekt på kongresmedlemmers tidsafhængige partimæssige adfærd, efterhånden som kanalen blev bredt geografisk ud over USA i perioden 1997-2002 (den 105.-107. Kongres). Vi afprøver antagelsen om, at Fox News' indvirkning på elitens partiorientering vil være mest fremtrædende, når valg nærmer sig, ved at sammenligne de tidsmæssige mønstre for partiorientering hos kongresmedlemmer, som repræsenterer valgdistrikter med Fox News, med kongresmedlemmer uden Fox News (som der herefter refereres til som henholdsvis 'Fox News kongresmedlemmer' og 'ikke-Fox News kongresmedlemmer'). For at indfange de parti-

mæssige dynamikker hos kongresmedlemmerne i undersøgelsesperioden undersøger vi kongresmedlemmernes stemmeadfærd i forbindelse med såkaldte *partiafstemninger*, hvilket er en velkendt metode til at analysere elitens partiorientering (se Cox og McCubbins, 2005; 2007; Rohde, 1991; Smith, 2007). Partiafstemninger er de afstemningsresultater, hvor et flertal af demokraterne stemmer modsat et flertal af republikanerne. Denne delmængde af afstemningerne er velegnet til vor undersøgelse, idet den fremkommer som et resultat af grundlæggende forskelle mellem partierne, som vægter tungt i partiernes kollektive omdømme (Poole og Rosenthal, 2007). Disse afstemninger frembringer distinkte partistandpunkter og har en fremtrædende placering i vælgernes vurdering af deres kongresmedlems partiloyalitet (Carson o.a., 2010). Andre afstemninger (dvs. 'ikke-partiafstemninger') stiller ikke kongresmedlemmerne over for samme spændinger mellem parti- og vælgerpræferencer. Mens kongresmedlemmerne afhængigt af afstanden til et valg, strategisk tilpasser deres partistøtte ved partiafstemninger, foretager de ikke tidsmæssigt tilpasninger, for så vidt angår deres stemmeafgivning i forbindelse med ikke-partiafstemninger (Lindstädt og Vander Wielen, 2014). Af den grund skulle forekomsten af nyhedsprogrammer med partihældning i kongresmedlemmernes valgdistrikter kun have begrænset indvirkning, hvis overhovedet nogen, på medlemmernes stemmeafgivning ved ikke-partiafstemninger, og derfor har vor analyse fokus på partiafstemninger.

Vi inkorporerer vore teoretiske forudsigelser (se Figur 1) direkte i vores empiriske model (se Ligning 1). I særdeleshed modellerer vi hvert kongresmedlem i 's tilbøjelighed til at stemme sammen med vedkommendes parti i forbindelse med partiafstemning v som en funktion af antallet af dage til valget og tilstedeværelsen af Fox News i i 's valgdistrikt. Vi inkluderer kubisk polynomiske led for tiden frem til næste valg for at indfange systematisk

variation i kongresmedlemmernes partiorientering hen over valgcyklen (Carter og Signorino, 2010). Vi tester, hvorvidt Fox News øver indflydelse på kongresmedlemmernes dynamiske partiorientering ved at lade de polynomiske led interagerer med en variabel, som indikerer tilstedeværelsen af Fox News i valgdistriktet. Sluttelig estimerer den empiriske model republikanere og demokrater separat for at teste vores forventning om, at Fox News fik republikanske kongresmedlemmer til at blive mere partiske, efterhånden som valgene nærmede sig, mens kanalen fik demokrater til at blive mindre partiske.

$$\begin{aligned} \Pr(\text{Støtte til partilinjen}_{u,i} = 1) \\ = \text{logit}^{-1} \left(\alpha + \sum_{k=1}^3 \zeta_k \text{Dage} - \text{til} - \text{valget}_v^k + \theta \text{Fox News}_i \right. \\ \left. + \sum_{k=1}^3 \delta_k \text{Dage} - \text{til} - \text{valget}_v^k \times \text{Fox News}_i + \beta x_i + \gamma z_v \right) \end{aligned}$$

Ligning 1

Vi medtager alle partiafstemninger i analyseperioden ($N = 1.565$) og koder støtte til partilinjen som 1 og afvigelse som 0. *Dage-til-valget* måler antallet af dage mellem hver afstemning i Kongressen v og valgdagen. Vi benytter DellaVigna og Kaplan's (2007) data til at identificere valgdistrikter med Fox News og tidspunktet for Fox News' introduktion i valgdistriktet.

Vi medtager også flere tredjevariabler for at kunne redegøre for andre mulige årsager til variation i kongresmedlem i 's støtte til partilinjen (repræsenteret ved vektor x_i i Ligning 1 med tilhørende vektor af koefficienter, β). Medtagelsen eller udelukkelsen af disse variabler påvirker ikke resultaterne substantielt, men vi rapporterer modellerne med tredjevariabler nedenfor for at mindske sandsynligheden for spuriøsitet. Kongresmedlemmerne skulle strategisk ændre deres stemmeadfærd som en funktion af de relative omkostninger og fordele ved partiloyalitet over tid. Som følge heraf medtager vi adskillige standard-

mål for valgmæssig sårbarhed og konkurrencedygtighed i valgdistriktet.

I og med at afstemninger varierer med hensyn til sandsynligheden for, at de genererer uenighed mellem partierne (Crespin o.a., 2013), medtager vi også kontrol for kategorier af afstemningstyper, repræsenteret ved vektor z_v i Ligning 1 (med tilhørende vektor af koefficienter, Y). Vi redegør for de seks typer af afstemninger (almindelig vedtagelse af love, vedtagelse i forbindelse med suspension af afstemningsreglerne, diverse vedtagelser, ændringer, partibaserede procedureafstemninger og diverse procedureafstemninger), som Crespin o.a. (2013) har påvist er systematisk forbundne med observeret partiuenighed hen over tid. For eksempel har kongresmedlemmer større tilbøjelighed til at stemme sammen med deres parti (og imod modstanderpartiet), når det drejer sig om partiorienterede procedureafstemninger, end når det drejer sig om den endelige afstemning om lovforslaget, selv når der er tale om samme, underliggende lovforslag (Sinclair, 2002). Eftersom det primære formål med denne analyse er at sammenligne stemmeadfærd på tværs af kongresmedlemmer, som deltager i samme afstemninger på ethvert givet tidspunkt, minimerer dette forskningsdesign den effekt, som den lovgivningsmæssige dagsorden har på vore følgeslutninger. Ikke desto mindre medtager vi som en yderligere sikkerhedsforanstaltning kontrol for afstemningstype, så vi kan undersøge stemmeadfærd i en sammenhæng, hvor dagordenerne er tidsmæssigt sammenlignelige. Vi bemærker dog, at udeladelse af kontrol for afstemningstype ikke ændrer vore resultater substantielt.

Resultaterne viser, at kongresmedlemmer reagerer på ændringer i mediemiljøet i deres valgdistrikt

Tabel 1 viser resultaterne for både demokrater og republikanere for den model, der er vist i Ligning 1, idet alt tilgængeligt data benyttes. I og med at data består af adskillige

stemmeafgivninger for hvert kongresmedlem, justeres standardfejlene ved at klynge undersøgelsesenhederne på valgdistriktsniveau. Man bør have in mente, at vores empiriske model tester sammenspillet mellem Fox News-indikatoren og de polynomiske led for temporære forskelle i partiorientering på tværs af ikke-Fox News- og Fox News-kongresmedlemmer. De konstitutive led (og deres tilhørende koefficienter for ζ_k for $k \in \{1,2,3\}$) giver information om den temporære adfærd for ikke-Fox News kongresmedlemmer, mens interaktionsledene (og deres tilhørende koefficienter for δ_k for $k \in \{1,2,3\}$) giver indsigt i den temporære adfærd hos Fox News kongresmedlemmerne. Bemærk, at idet vi måler tid som dage til valget, hvor højere tidsværdier indikerer større afstand til valget, så angiver positive koefficienter stigende partistøtte, efterhånden som valgene kommer mere på afstand (dvs. faldende partistøtte, efterhånden som valgene nærmer sig), mens negative led angiver det modsatte. I overensstemmelse med vore teoretiske forudsigelser forventer vi, at de konstitutive polynomiske led viser et generelt mønster med faldende partistøtte for både demokrater og republikanere, efterhånden som valgene nærmer sig, hvilket er konsistent med opfattelsen af, at kongresmedlemmerne strategisk neddæmper partiloyaliteten, når valgene er nært forestående. Omvendt forventer vi, at de polynomiske interaktionsled viser, at Fox News-republikanere bliver mere partiorienterede, og at Fox News-demokrater bliver mindre partiorienterede end deres partifæller uden Fox News, efterhånden som valgene rykker tættere på. Figur 1 viser de forudsigelser for koefficienterne, som følger af vores teoretiske antagelser.

Koefficienternes mønstre for de polynomiske interaktionsled og de konstitutive led er i overensstemmelse med vore teoretiske forventninger (se Figur 1). I den demokratiske såvel som den republikanske model viser de konstitutive polynomiske led skiftende tegn,

Tabel 1: Sandsynlighed for at stemme i overensstemmelse med partilinjen hen over en valgcyklus

	Demokrater	Republikanere
Dage til valget (ζ_1)	0,0007 (0,0010)	0,0021 (0,0012)
Dage til valget ² (ζ_2)	-7,75e-06* (3,04e-06)	-1,10e-05* (4,23e-06)
Dage til valget ³ (ζ_3)	1,05-08* (2,86e-09)	1,59e-08* (4,41e-09)
Fox News (θ)	-0,7842* (0,1893)	0,5323* (0,1725)
Dage til valget x Fox News (δ_1)	0,0048* (0,0011)	-0,0039* (0,0016)
Dage til valget ² x Fox News (δ_2)	-1,38e-05* (3,47e-06)	1,26e-05* (5,32e-06)
Dage til valget ³ x Fox News (δ_3)	1,20e-08* (3,33-09)	-1,27e-08* (5,51e-09)
Pensionering	-0,0274 (0,3511)	1,0128* (0,0222)
Anciennitet	-0,0224 (0,0156)	-0,404 (0,0222)
Lagged stemmeandel	-0,0319* (0,0142)	-0,0079 (0,0116)
Lagged kvalificerede udfordrere	0,1667 (0,1299)	0,1337 (0,1315)
Kvalificerede udfordrere	0,1394 (0,1584)	-0,0737 (0,1163)
Lagged forskel i kampagneudgifter	-0,1029 (0,0539)	0,0085 (0,0327)
Forskel i kampagneudgifter	-0,1282* (0,0545)	0,0024 (0,0331)
Lagged partiorientering i valgdistriktet	4,7480* (0,9038)	6,8250* (1,1736)
Konstant	1,4997 (1,0247)	0,4768 (0,7912)
Afstemningstype fixed effects	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
<i>N</i>	116,482	92,935
Klynger	104	90

Note: Den afhængige variabel er en dikotom variabel, der måler, om kongresmedlemmer stemte det samme som vedkommendes parti i forbindelse med partiafstemning. Undersøgelsesenhederne er klynget på valgdistriktniveau. Standardfej i parentes. * = $p \leq .05$.

med positive første- og tredje-grads-koefficienter ($\zeta_1, \zeta_3 > 0, p < 0,05$), og negative anden-grads-koefficienter ($\zeta_2 < 0, p < 0,05$). Kort fortalt tyder de konstitutive led på, at der er et generelt mønster af faldende partistøtte hen

over valgcyklen for ikke-Fox News kongresmedlemmer på tværs af partier, således som det blev forudsagt. Vigtigere er, at vi finder støtte for vor centrale hypotese: Efterhånden som et kongresvalg nærmer sig, ændrer Fox

News-kongresmedlemmer strategisk deres stemmeadfærd på måder, som adskiller sig fra ikke-Fox News-kongresmedlemmernes adfærd. Specifikt finder vi, at førsteledsinteraktionskoefficienten i den demokratiske model er positiv ($\delta_1^{Dem} > 0, p < 0,05$). Det betyder, at Fox News-demokrater i hurtigere tempo udviser *faldende* partiorientering, når valgene nærmer sig, end ikke-Fox News-demokrater. Omvendt er førsteleds interaktionskoefficienten i den republikanske model negativ ($\delta_1^{Rep} > 0, p < 0,05$) og tilstrækkelig stor ($\delta_1^{Rep} + \zeta_1^{Rep} > 0$), hvilket viser, at Fox News-republikanere udviser en øget grad af partiorientering, når valgene nærmer sig, mens ikke-Fox News-republikanere modererer deres partiorientering. Yderligere finder vi, at *Fox News*-indikatoren (θ) er negativ og statistisk signifikant i den demokratiske model og positiv og statistisk signifikant i den republikanske model. Dette forhold antyder, at demokrater, som repræsenterer valgdistrikter med Fox News, har et lavere baseline-niveau for partistøtte, og republikanere med Fox News har et højere baseline-niveau for partistøtte end deres partifæller uden Fox News i deres valgdistrikter, alt andet lige. Dette resultat er i sig selv af betydelig interesse, da det viser, at fremkomsten af Fox News i et valgdistrikt genererer mere underliggende støtte til republikanske standpunkter på tværs af begge partier.

Disse resultater præsenteres grafisk i Figur 2. Figur 2(a) og 2(b) viser 83,5 pct. konfidensintervallerne for de forudsagte sandsynligheder for partistøtte hos henholdsvis demokrater og republikanere hen over valgcyklen. Eftersom vi er interesserede i at identificere statistiske forskelle mellem de forudsagte sandsynligheder for partistøtte hos ikke-Fox News- og Fox News kongresmedlemmer ved at benytte konfidensintervaller, er 83,5 pct. konfidensintervaller af passende størrelse for at opnå en type-1-fejlrate på 5 pct. (dvs. 95 pct. konfidens; Goldstein og Healy, 1995; Maghsoodloo og Huang, 2010). Som

forudsagt er der et mønster af faldende partistøtte over hele valgcyklen blandt ikke-Fox News-kongresmedlemmer, uagtet om de er demokrater eller republikanere. Vi ser også forskelle i de forudsagte sandsynligheder for partistøtte mellem ikke-Fox News- og Fox News-kongresmedlemmer, når valgene nærmer sig, men ikke i perioder af valgcyklen, hvor valg ligger langt ude i fremtiden. Især Fox News-demokrater støtter deres eget parti *mindre*, når valgene nærmer sig, mens Fox News republikanere støtter deres parti *mere*. Begge sammenhænge er statistisk signifikante. Gennemsnitligt er forskellen på de forudsagte sandsynligheder for partistøtte hos demokrater med eller uden Fox News i deres valgdistrikt ca. 8,3 procentpoint, og den er 4,1 procentpoint for republikanerne. For bedre at illustrere disse effekter forstørres figurene 2(c) og 2(d) grafisk den forskel, der opstår i slutningen af valgcyklen for henholdsvis demokrater og republikanere.

Selv om det mønster for partiorienteret adfærd, som er vist i Figur 2, er *statistisk* signifikant og i overensstemmelse med vor teoretiske model, er det også vigtigt at vise, at disse effekter er *substantielt* signifikante. I et forsøg på bedre at forstå, hvorvidt disse forskelle i forudsagte sandsynligheder for partistøtte på tværs af ikke-Fox News- og Fox News-kongresmedlemmer er substantielt betydningsfulde, har vi i vor oprindelige artikel i *The American Journal of Political Science* simuleret ændringen i størrelsen af republikanske koalitioner, når der er valg, efterhånden som man bevæger sig fra en kongres med ingen Fox News-valgdistrikter til en, i hvilken alle kongresmedlemmer repræsenterer et valgdistrikt med Fox News. Den viser, at størrelsen på den republikanske koalition, når Fox News er til stede, i gennemsnit er 26,59 stemmer større, end når Fox News ikke er til stede, hvilket adskiller sig fra nul med 95 procent sikkerhed. Selv om forskellen i de forudsagte sandsynligheder på tværs af ikke-Fox News- og Fox News kongresmedlemmer i forbindelse

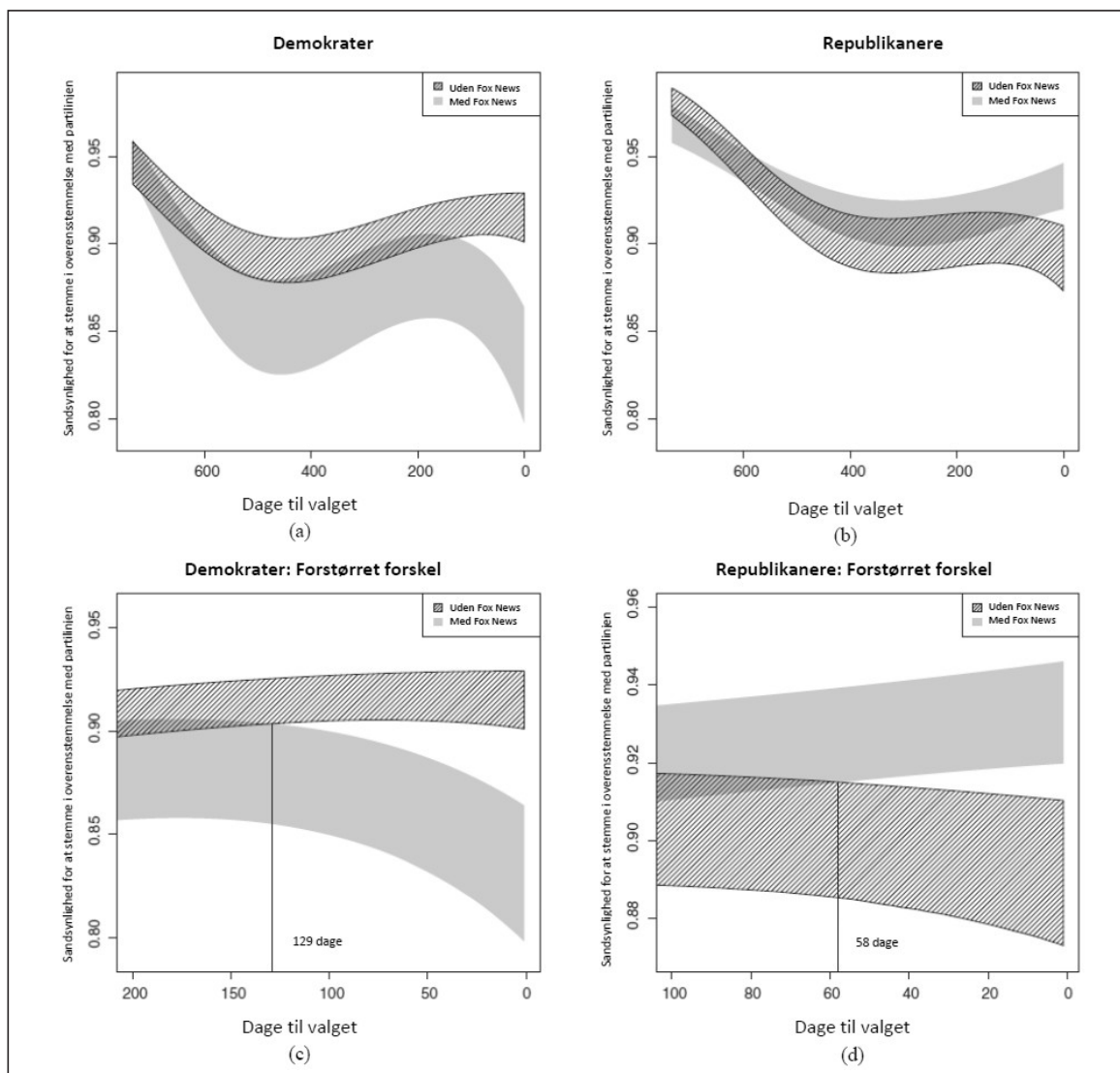
se med valg umiddelbart kunne forekomme ganske små på det individuelle niveau, så har denne forskel i forudsagte sandsynligheder betydelige implikationer for republikanske koalitionsstørrelser, når der aggregeres til det samlede antal kongresmedlemmer. De fordele, som republikanerne høstede ved Fox News' indtog på mediemarkedet, er især af substantiel interesse, når man holder sig in

mente, at republikanerne i analyseperioden (1997-2002) vandt 26,4 pct. af partiafstemningerne med 20 eller færre stemmer og 10,3 pct. med 10 eller færre stemmer.

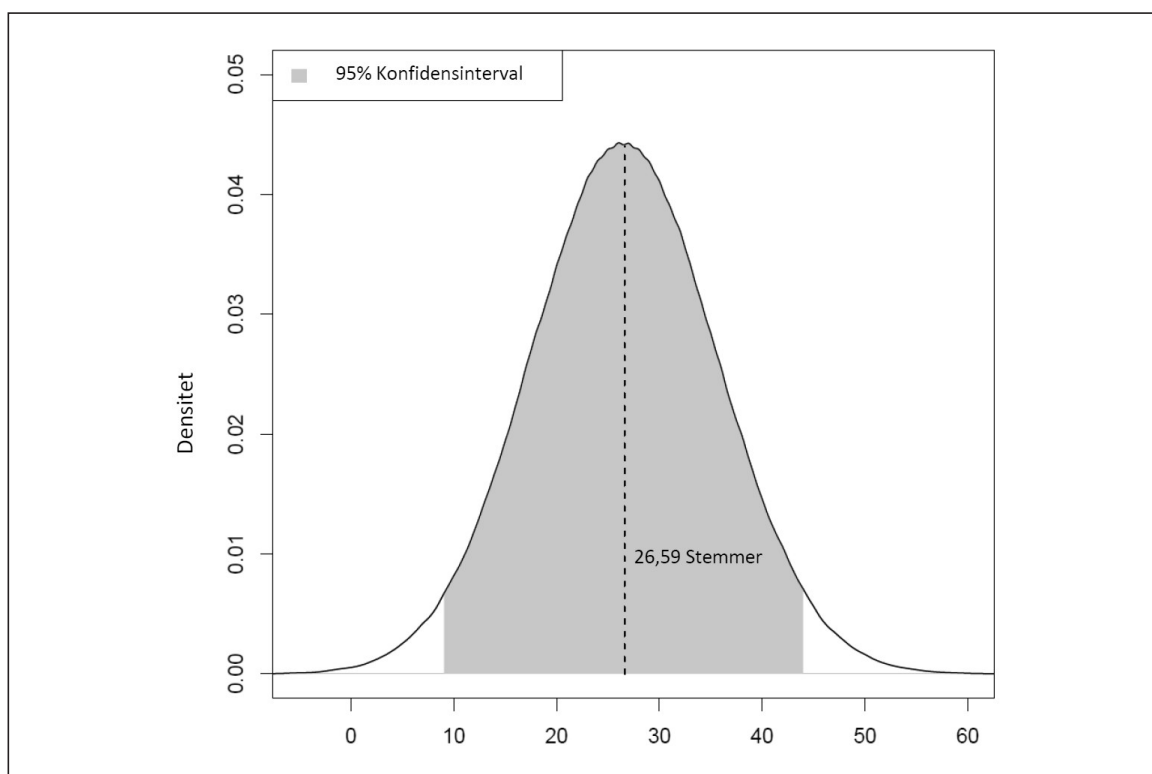
Den modererende effekt af valgdistrikternes partipolitiske sammensætning

Det er vores teori, at Fox News øver indflydelse på eliteadfærd ved at påvirke politikere-

Figur 2: Forudsagte sandsynligheder for partistøtte for demokrater og republikanere hen over en valgcyklus

Figur 3: Forudsagt ændring i størrelse på den republikanske koalition på tværs af præ- og post Fox News udbredelse

Note: Figuren viser den forudsagte ændring i størrelsen på den republikanske koalition fra tiden før og efter, Fox News blev udbredt, hvilket er udregnet ved brug af fordelingen af partimedlemmer i Repræsentanternes Hus i begyndelsen af den 113. Kongres.

nes lovgivende kalkuler. Fox News former kongresmedlemmernes opfattelser af vælgerne præferencer, enten ved blot at ændre det medielandskab, som kongresmedlemmerne bruger til at vurdere vælgerne meninger, eller ved at motivere politisk opmærksomme vælgere. Hvis valgmæssige betragtninger rent faktisk er den måde, hvorved Fox News udøver den ovenfor dokumenterede indflydelse, så bør valgdistrikternes partipolitiske sammensætning spille en central rolle, når man forsøger at bestemme udbredelsen af Fox News' indflydelse. Når alt kommer til alt, er nogle vælgere mere modtagelige for Fox News' budskaber end andre, og effekterne af Fox News er i det store hele begrænset til de

vælgere, som allerede stiller sig på Det Republikanske Partis side (Arceneaux og Johnson, 2013; Hopkins og Ladd, 2014). Det skulle derfor forholde sig sådan, at når antallet af republikanske vælgere i et valgdistrikt stiger, så vil vi se øget forskel i den partiorienterede adfærd mellem kongresmedlemmer med og uden Fox News, efterhånden som valgene nærmer sig. Omvendt er der ikke megen grund til at forvente en sådan forskel i adfærd mellem kongresmedlemmer, som repræsenterer stærkt demokratiske valgdistrikter, eftersom tilstedeværelsen af Fox News i distriktet kun har meget begrænset betydning for kongresmedlemmernes valgmæssige betragtninger.

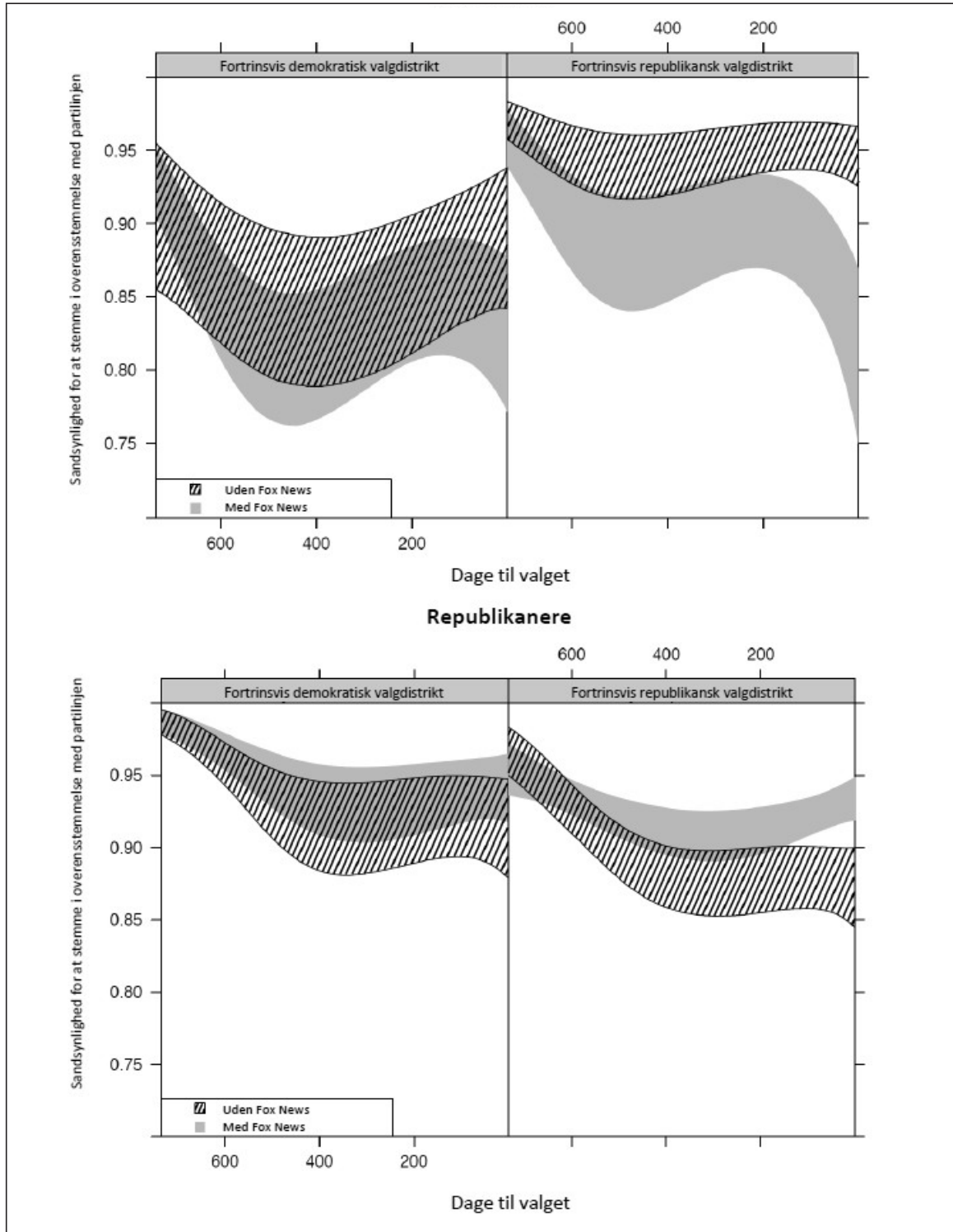
Vi undersøger derfor den partiorienterede eliteadfærd som en funktion af distriktets partipolitiske sammensætning og tilstedeværelsen af Fox News. Det gør vi ved at introducere en let modificering af modellen i Ligning 1. Mere specifikt medtager vi en kontinuert variabel, som måler den demokratiske stemmeandel af stemmerne i to-parti Kongressen i valgdistriktet (*den demokratiske*

stemmeandel), og laver en interaktion mellem denne variabel og den kubiske polynomial af dage til næste valg. I et forsøg på at gøre fortolkningen af denne model lettere, udelader vi Fox News indikatoren og dens interaktion, og estimerer i stedet modellen separat for republikanere og demokrater både med og uden Fox News i deres valgdistrikt.

Tabel 2: Sandsynlighed for at stemme i overensstemmelse med partilinjen hen over en valgcyklus kontrolleret for den demokratiske afstemmingsandel

	Demokrater med Fox News	Demokrater uden Fox News	Republikanere med Fox News	Republikanere uden Fox News
Dage til valget	0,0179* (0,0055)	0,0104 (0,0077)	-0,0054 (0,0063)	-1,98e-05 (0,0051)
Dage til valget ²	-5,06e-05* (-1,88e-05)	-3,58e-05 (2,41e-05)	1,58e-05 (1,99e-05)	2,04e-07 (1,81e-05)
Dage til valget ³	4,34e-08* (1,87e-08)	3,31e-08 (2,21e-08)	-1,50e-08 (1,92e-08)	1,80e-09 (1,91e-08)
Den demokratiske stemmeandel (DSA)	0,3661 (1,7636)	-2,4407 (2,1064)	-0,9986 (2,2790)	2,3158 (2,1321)
Dage til valget x DSA	-0,0188 (0,0079)	-0,0141 (0,0112)	0,0111 (0,0181)	0,0043 (0,0134)
Dage til valget ² x DSA	4,43e-05 (2,71e-08)	4,11e-05 (3,56e-05)	-4,48e-05 (5,78e-05)	-2,63e-05 (4,89e-05)
Dage til valget ³ x DSA	-3,19e-08 (2,70e-08)	-3,34e-08* (3,29e-08)	5,76e-08 (5,64e-08)	3,46e-08 (5,25e-08)
Pensionering	-0,0899 (0,5472)	1,5015* (0,1787)	1,0154* (0,1739)	
Anciennitet	-0,0411* (0,0209)	-0,0006 (1,0190)	-0,0340 (0,0239)	-0,5077* (0,0284)
Lagged kvalificerede udfordrere	0,3630 (0,1732)	-0,0538 (0,1968)	0,2340 (0,1755)	0,0431 (0,2746)
Kvalificerede udfordrere	0,0859 (0,1934)	0,3280 (0,2091)	-0,1628 (0,1763)	-0,1085 (0,1909)
Lagged forskel i kampagneudgifter	-0,0327 (0,0515)	-0,0193 (0,0696)	0,0167 (0,0409)	-0,0787 (0,0785)
Forskel i kampagneudgifter	-0,1411 (0,0742)	-0,1782* (0,0592)	-0,0477 (0,0422)	0,0324 (0,0659)
Lagged partiorientering i valgdistriktet	3,9635* (2,0025)	5,0269* (1,4607)	6,6574* (1,3673)	7,0523* (1,8893)
Konstant	-0,9218 (1,1857)	0,6772 (1,0352)	-0,0737 (1,1975)	-0,6930 (1,4333)
Afstemningstype fixed effects	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>	<i>Ja</i>
<i>N</i>	59,774	56,320	57,086	35,237
Klynger	69	61	73	50

Figur 4: Forudsagte sandsynligheder for partistøtte for demokrater og republikanere, tilstedeværelse af Fox News og valgdistrikternes partipolitiske sammensætning

Analyseresultaterne er gengivet i Tabel 2. Eftersom *den demokratiske afstemningsandel* er en kontinuerlig variabel, som også er inkluderet i en interaktion med de polynomiske led, er en direkte fortolkning af temporære effekter og statistisk signifikans betydelig mere kompliceret end i den tidligere analyse. For således at hjælpe fortolkningen af disse resultater, simulerer vi sandsynligheden for partistøtte hos demokrater og republikanere, som repræsenterer valgdistrikter, som komparativt set er demokratiske og republikanske (i forhold til deres partifællers valgdistrikter). Ens for demokrater og republikanere simulerer vi effekterne af et fortrinsvis demokratisk valgdistrikt ved at sætte variabelen *den demokratiske stemmeandel* til den 90. percentil og et fortrinsvis republikansk valgdistrikt ved at sætte den tilsvarende variabel til den 10. percentil. Resultaterne af disse simulationer er vist i Figur 4. Som forudsagt kan vi se statistiske forskelle i adfærden op til et valg på tværs af kongresmedlemmer med og uden Fox News i deres valgdistrikt, når distriktet er sammensat af republikanske vælgere i udpræget grad. Imidlertid er sådan en forskel ikke at finde i valgdistrikter med en forholdsvis høj andel af demokratiske vælgere. Dette resultat gælder for kongresmedlemmer fra begge partier.

Diskussion: demokratisk lydhørhed er betinget af medierne

Vore resultater viser, at kongresmedlemmer reagerer på ændringer i mediemiljøet i deres valgdistrikt. Når et valg nærmede sig, fik fremkomsten af den konservative Fox News kanal i slutningen af 1990'erne både demokrater og republikanere i Kongressen til at skifte i retning af Det Republikanske Partis positioner i forbindelse med afstemninger, hvor partierne var splittede. Fox News ser ud til at have ændret lovgivernes strategiske kalkule, herunder når det drejer sig om forskellige mønstre for dynamisk partiorientering hos kongresmedlemmer med Fox News sammenlignet med dem, der repræsenterer distrikter

uden Fox News. Datamaterialet afdækker, hvor strategiske politikerne er, når de skal balancere konkurrerende mål. I begyndelsen af en valgcyklus, hvor valgene ligger fjernt ude i fremtiden, lægger kongresmedlemmerne vægt på at indfri partipolitiske målsætninger ved i vidt omfang at støtte deres partis position ved partiafstemninger. Midt i valgperioden modererer kongresmedlemmerne deres partistøtte, hvilket angiveligt skyldes et ønske om at afholde kvalificerede udfordrere fra at stille op mod dem. Det er på dette tidspunkt i processen, at kongresmedlemmer er mest bekymret for, at en kvalificeret udfordrer kunne gå hen at mobilisere uvenlige vælgere. Efterhånden som valgene nærmer sig, flytter kongresmedlemmernes opmærksomhed sig til den delmængde af vælgerne i deres valgdistrikt, som de formoder vil møde op ved stemmeboksen på valgdagen. Her spiller valgdistriktets mediesammensætning en særlig fremtrædende rolle. Kongresmedlemmer med Fox News i deres valgdistrikt opfører sig, som om de tror, at de vil få flere republikanere til at dukke op ved valgstederne, når de øger deres støtte til Det Republikanske Parti.

Hvorvidt Fox News fik den politisk opmærksomme offentlighed til at handle eller blot fik kongresmedlemmerne til at tro det, er ikke noget, vi kan afgøre med denne analyse. Det er med andre ord muligt, at lovgiverne og deres stab trækker på mediedækningen som et mål for vælgernes holdning (Herbst, 1998), og hvor fremkomsten af Fox News forandrede kongresmedlemmernes estimer af vælgeropinionen i højreorienteret retning. Alternativt kan fremkomsten af Fox News have fået motiverede medlemmer af den politisk opmærksomme offentlighed til at kontakte deres repræsentanter og advokeret for konservative standpunkter (Lvendusky, 2013). En tredje mulighed er selvfølgelig, at det er en kombination af disse to mekanismer, der er på spil. Selv om vi ikke kan skelne mellem disse muligheder, peger vor analyse i retning af, at vælgerne er den medierende faktor i

forholdet mellem mediebudskaber og elite-reaktioner. Vi finder belæg for, at omfanget af mediepåvirkningen på eliteadfærden signifikant afhænger af vælgersammensætningen i valgdistriktet, hvor de kongresmedlemmer, som repræsenterer valgdistrikter med en stor overvægt af republikanske vælgere, er mest modtagelige for Fox News' budskaber, mens repræsentanter i distrikter med stor overvægt af demokratiske vælgere ikke viser nævneværdige tegn på påvirkning. Således antyder disse resultater, at valgmæssige overvejelser er altafgørende for mediernes påvirkning af eliter, og sætter spørgsmålstegn ved gyldigheden af alternative mekanismer, som forudsætter, at vælgerne har en triviell rolle i denne relation (f.eks. at medierne direkte påvirker kongresmedlemmernes præferencer).

Det, der er vigtigt at bemærke, er, at disse resultater understreger den demokratiske lydhørheds betingede natur. Tekstbøgers gengivelse af demokratiteorier antager implicit, at valg er tilstrækkelige til at sikre lydhørhed hen over en hel valgperiode. En mere korrekt beskrivelse af eliteadfærd bør tage offentlig opmærksomhed såvel som retrospektiv nærsynethed med i betragtning. Kort fortalt er det mindre sandsynligt, at valgte politikere er lydhøre over for vælgerne holdning, når de har en opfattelse af, at vælgerne enten ikke er opmærksomme på politik eller er glemsomme. Vore resultater indebærer, at lovgivere er mindre lydhøre over for vælgeropinionen, når valg ligger ude i fremtiden. Som følge heraf kan det vise sig, at sammenhængen mellem den offentlige opinion og gennemført politik er mindre konsistent og ensartet end antydnet i tidligere forskning (se også Druckmann og Leeper, 2012; Gilens, 2012).

Vore resultater sætter også spørgsmålstegn ved påstande om, at fremvæksten af højreorienterede medier i slutningen af 1990'erne polariserede amerikansk politik (Jamieson og Capella, 2008), i det mindste hvad angår det amerikanske Repræsentanternes Hus.

Tværtimod fik Fox News både demokratiske og republikanske kongresmedlemmer til at ændre position i retning af Det Republikanske Parti. Derimod kan Fox News godt have været ansvarlig for et højreorienteret skifte i amerikansk politik på eliteniveau (Hacker og Pierson, 2005). Når det er sagt, så beskæftiger vore data sig ikke med den senere fremkomst af venstreorienterede nyhedskanaler som eksempelvis MSNBC. Det er jo muligt, at fremkomsten af en liberal modvægt til Fox News fik demokrater til at bevæge sig mod venstre. Hvis det er tilfældet, kan kombinationen af venstre- og højreorienterede nyhedskanaler gå hen og medføre partipolarisering i Kongressen. Vi overlader dette spørgsmål til fremtidig forskning.

Vi overlader det også til fremtidig forskning at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt fremvæksten af Fox News havde signifikant indvirkning på valg til lovgivende forsamlinger. Hopkins og Lass (2014) finder, at Fox News øgede valgdeltagelsen blandt republikanerne ved præsidentvalg. Er det samme tilfældet for valg til Kongressen? Og hvis det er, bekræfter den øgede valgdeltagelse blandt republikanerne ved kongresvalg så Fox News-kongresmedlemmer i, at de gjorde det rigtige, da de besluttede sig for at tilpasse deres partiorientering i slutningen af valgperioden? Ud over at fremkomsten af Fox News påvirkede kongresmedlemmernes adfærd, når det kom til partiafstemninger, er det sluttelige også af betydelig interesse at undersøge, om fremkomsten af Fox News ændrede den lovgivende adfærd på andre betydningsfulde måder, som eksempelvis kongresmedlemmernes villighed til at fremsætte kontroversiel lovgivning, holde kommissionshøringer og engagere sig i obstruerende adfærd.

Noter

1. Oprindeligt udgivet som »The Influence of News Media on Political Elites: Investigating Strategic Responsiveness in Congress«, *American Journal of Political Science*, 60(1), 2016, pp. 5-29.

2. Det er en værdifuld bestræbelse at identificere de præcise mekanismer, gennem hvilke nyhedsmediernes påvirker valgte repræsentanter. Hvad angår vort studie, er de observerbare implikationer imidlertid de samme for såvel de direkte som de indirekte måder at øve indflydelse på: Nyhedsmediernes indflydelse bør være størst, når de valgmæssige betragtninger er mest fremtrædende i lovgivernes beslutningskalkule.
3. For at påvirke lovgivernes adfærd behøver nyhedsdækningen ydermere ikke at handle om specifikke love, som behandles i kongressen, idet lovgiverne benytter nyhedsdækning som et generelt barometer til at måle den offentlige opinion (Herbst, 1998).
4. I 2012 havde den gennemsnitlige husholdning i USA adgang til over 130 kanaler – sammenlignet med de 15 kanaler, som var tilgængelige i 1985 (Mandese, 2009).

Litteratur

- Ahuja, Sunil (1994), »Electoral Status and Representation in the United States Senate: Does Temporal Proximity to Election Matter?«, *American Politics Research*, 22(1): 104-18.
- Aldrich, John H. (1995), *Why Parties?: The Origin and Transformation of Political Parties in America*, Chicago: University of Chicago Press.
- Ansolabehere, Stephen og Philip Edward Jones (2010), »Constituents' Responses to Congressional Roll-Call Voting«, *American Journal of Political Science*, 54(3): 583-97.
- Arceneaux, Kevin og Martin Johnson (2013), *Changing Minds or Changing Channels? Partisan News in an Age of Choice*, Chicago: University of Chicago Press.
- Arceneaux, Kevin, Alan S. Gerber og Donald P. Green (2006), »Comparing Experimental and Matching Methods Using a Large-Scale Voter Mobilization Experiment«, *Political Analysis*, 14(1): 37-62.
- Arnold, Douglas R. (1990), *The Logic of Congressional Action*, New Haven: Yale University Press.
- Baumgartner, Frank R. og Bryan D Jones (2010), *Agendas and Instability in American Politics*, Chicago: University of Chicago Press.
- Bergan, Daniel E. (2009), »Does Grassroots Lobbying Work? A Field Experiment Measuring the Effects of an E-mail Lobbying Campaign on Legislative Behavior«, *American Politics Research*, 37(2): 327-52.
- Besley, Timothy og Robin Burgess (2001), »Political Agency, Government Responsiveness and the Role of the Media«, *European Economic Review*, 45(4): 629-40.
- Binder, Sarah A. (2003), *Stalemate: Causes and Consequences of Legislative Gridlock*, Washington, D.C.: Brookings Institution Press.
- Brock, David, Ari Rabin-Havt og Media Matters for America (2012), *The Fox Effect: How Roger Ailes Turned a Network Into a Propaganda Machine*, New York: Random House.
- Broockman, David E. og Christopher Skovron (uden årstal), »What Politicians Believe About Their Constituents: Asymmetric Misperceptions and Prospects for Constituency Control«, working paper.
- Butler, Daniel M. og David W. Nickerson (2011), »Can Learning Constituency Opinion Affect How Legislators Vote? Results from a Field Experiment.« *Quarterly Journal of Political Science*, 6(1): 55-83.
- Cameron, A. Colin, Jonah B. Gelbach og Douglas L. Miller (2011), »Robust Inference with Multiway Clustering«, *Journal of Business and Economic Statistics*, 29(2): 238-49.
- Campbell, James E. John R. Alford og Keith Henry (1984), »Television Markets and Congressional Elections«, *Legislative Studies Quarterly*, 9(4): 665-78.
- Canes-Wrone, Brandice, David W. Brady og John F. Cogan (2002), »Out of Step, Out of Office: Electoral Accountability and House Members' Voting«, *American Political Science Review*, 96(1): 127-40.
- Carson, Jamie L. (2005), »Strategy, Selection, and Candidate Competition in U.S. House and Senate Elections.« *Journal of Politics*, 67(1): 1-28.
- Carson, Jamie L., Gregory Koger, Matthew J. Lebo og Everett Young (2010), »The Electoral Costs of Party Loyalty in Congress«, *American Journal of Political Science*, 54(3): 598-616.
- Carter, David B. og Curtis S. Signorino (2010), »Back to the Future: Modeling Time Dependence in Binary Data«, *Political Analysis*, 18(3): 271-92.
- Chaffee, Steven og Stacey Frank (1996), »How Americans Get Political Information: Print versus Broadcast News«, *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 546: 48-58.
- Clinton, Joshua D. og Ted Enamorado (2014), »The Fox News Factor: How the Spread of Fox News Affects Position Taking in Congress«, *Journal of Politics*, 76(4): 928-43.

- Cohen, Marty, Hans Noel og John Zaller (uden årstal), »Without a Watchdog: The Effect of Quality News Coverage on Congressional Polarization«, paper prepared for presentation at the 2004 Annual Meeting of the American Political Science Association.
- Coker, David C. og W. Mark Crain (1994), »Legislative Committees as Loyalty-Generating Institutions«, *Public Choice*, 81(3-4): 195-221.
- Collier, Kenneth og Michael Munger (1994), »A Comparison of Incumbent Security in the House and Senate«, *Public Choice*, 78(2): 145-154.
- Cook, Timothy E. (1989), *Making Laws and Making News: Media Strategies in the U.S. House of Representatives*, Washington, D.C.: The Brookings Institution.
- Cox, Gary W. og Mathew D. McCubbins (2005), *Setting the Agenda: Responsible Party Government in the U.S. House of Representatives*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Cox, Gary W., og Mathew D. McCubbins (2007), *Legislative Leviathan: Party Government in the House*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Crespin, Michael H., David W. Rohde og Ryan J. Vander Wielen (2013), »Measuring Variations in Party Unity Voting: An Assessment of Agenda Effects«, *Party Politics*, 19(3): 432-57.
- DellaVigna, Stefano og Ethan Kaplan (2007), »The Fox News Effect: Media Bias and Voting«, *The Quarterly Journal of Economics*, 122(3): 1187-234.
- Druckman, James N. og Thomas J. Leeper (2012), »Is Public Opinion Stable? Resolving the Micro/Macro Disconnect in Studies of Public Opinion«, *Daedalus*, 141(4): 50-68.
- Dunning, Thad (2008), »Improving Causal Inference: Strengths and Limitations of Natural Experiments«, *Political Research Quarterly*, 61(2): 282-93.
- Edwards, George C. III og B. Dan Wood (1999), »Who Influences Whom? The President, Congress, and the Media«, *American Political Science Review*, 93(2): 327-44.
- Elling, Richard C. (1982), »Ideological Change in the U.S. Senate: Time and Electoral Responsiveness.« *Legislative Studies Quarterly*, 7(1): 75-92.
- Fenno, Richard Francis (1978), *Home Style: House Members in their Districts*, Boston: Little Brown.
- Gelman, Andrew og Gary King (1993), »Why Are American Presidential Election Campaign Polls so Variable when Votes Are so Predictable?«, *British Journal of Political Science*, 23(4): 409-51.
- Gilens, Martin (2012), *Affluence and Influence: Economic Inequality and Political Power in America*, Princeton: Princeton University Press.
- Goldstein, Harvey og Michael J.R. Healy (1995), »The Graphical Presentation of a Collection of Means«, *Journal of the Royal Statistical Society*, 158(1): 175-7.
- Griffin, John D og Brian Newman (2005), »Are Voters Better Represented?«, *Journal of Politics*, 67(4): 1206-27.
- Griffin, John D. (2006), »Electoral Competition and Democratic Responsiveness: A Defense of the Marginality Hypothesis«, *Journal of Politics*, 68(4): 911-921.
- Gronke, Paul (2001), *The Electorate, the Campaign, and the Office: A Unified Approach to Senate and House Elections*, Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Grose, Christian R. og Bruce I. Oppenheimer (2007), »The Iraq War, Partisanship, and Candidate Attributes: Variation in Partisan Swing in the 2006 U.S. House Elections«, *Legislative Studies Quarterly*, 32(4): 531-57.
- Groseclose, Tim og Jeffrey Milyo (2005), »A Measure of Media Bias«, *The Quarterly Journal of Economics*, 120(4): 1191-1237.
- Hacker, Jacob S. og Paul Pierson (2005), *Off Center: The Republican Revolution and the Erosion of American Democracy*, New Haven: Yale University Press.
- Hamilton, James (2005), »The Market and the Media«, Geneva Overholser og Kathleen Hall Jamieson, red., *The Press*, Oxford: Oxford University Press, pp. 351-70.
- Herbst, Susan (1998), *Reading Public Opinion: How Political Actors View the Democratic Process*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Hopkins, Daniel J. og Jonathan McDonald Ladd (2014), »The Consequences of Broader Media Choice: Evidence from the Expansion of Fox News«, *Quarterly Journal of Political Science*, 9(1): 115-35.
- Howell, William, Scott Adler, Charles Cameron og Charles Riemann (2000), »Divided Government and the Legislative Productivity of Congress, 1945-94«, *Legislative Studies Quarterly*, 25(2): 285-312.
- Iyengar, Shanto og Donald R. Kinder (1987), *News That Matters Television and American Opinion*, Chicago: University of Chicago Press.
- Jacobson, Gary C. (1989), »Strategic Politicians and the Dynamics of US House Elections, 1946-86«, *American Political Science Review*, 83(3): 773-93.

- Jamieson, Kathleen Hall og Joseph N. Cappella (2008), *Echo Chamber: Rush Limbaugh and the Conservative Media Establishment*, Oxford: Oxford University Press.
- Kalt, Joseph P. og Mark A. Zupan (1990), »The Apparent Ideological Behavior of Legislators: Testing Principal-Agent Slack in Political Institutions«, *Journal of Law, Economics, and Organization*, 33(1): 103-31.
- King, Gary, Michael Tomz og Jason Wittenberg (2000), »Making the Most of Statistical Analyses: Improving Interpretation and Presentation«, *American Journal of Political Science*, 44(2): 347-61.
- Kingdon, John W. (1984), *Agendas, Alternatives, and Public Policies*, Glenview: Scott, Foresman and Company.
- Kingdon, John W. (1989), *Congressmen's Voting Decisions*, Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Ladd, Jonathan McDonald og Gabriel S. Lenz (2009), »Exploiting a Rare Communication Shift to Document the Persuasive Power of the News Media«, *American Journal of Political Science*, 53(2): 394-410.
- Lawrence, Eric D., Forrest Maltzman og Steven S. Smith (2006), »Who Wins? Party Effects in Legislative Voting«, *Legislative Studies Quarterly*, 31(1): 33-69.
- Lebo, Matthew J., Adam J. McGlynn og Gregory Koger (2007), »Strategic Party Government: Party Influence in Congress, 1789-2000«, *American Journal of Political Science*, 51(3): 464-81.
- Levendusky, Matthew S (2013), *How Partisan Media Polarize America*, Chicago: University of Chicago Press.
- Lindstädt, René og Ryan J. Vander Wielen (2011), »Timely Shirking: Time-Dependent Monitoring and its Effects on Legislative Behavior in the U.S. Senate«, *Public Choice*, 148(1-2): 119-48.
- Lindstädt, René og Ryan J. Vander Wielen (2014), »Dynamic Elite Partisanship: Party Loyalty and Agenda Setting in the U.S. House«, *British Journal of Political Science* 44(4): 741-72.
- Linsky, Martin (1986), *Impact: How the President Affects Policymaking*. New York: W.W. Norton.
- Maghsoodloo, Saeed og Ching-Ying Huang (2010), »Comparing the Overlapping of Two Independent Confidence Intervals with a Single Confidence Interval for Two Normal Population Parameters«, *Journal of Statistical Planning and Inference*, 140(11): 3295-3305.
- Maltzman, Forrest (1997), *Competing Principals: Committees, Parties, and the Organization of Congress*, Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Mandese, Joe. July 2 (2009), »T.V. Universe Expands, Share of Channels Tuned Does Not.« *Media Daily News*. Retrieved from www.mediapost.com/publications/article/110159/.
- McCarty, Nolan, Keith T. Poole og Howard Rosenthal (2006), *Polarized America: The Dance of Ideology and Unequal Riches*, Cambridge: MIT Press.
- McCombs, Maxwell (2004), *Setting the Agenda: The Mass Media and Public Opinion*, Cambridge: Polity.
- Miller, Warren E og Donald E. Stokes (1963), »Constituency Influence in Congress« *American Political Science Review*, 57(1): 45-56.
- Nyhan, Brendan, Eric McGhee, John Sides, Seth Masket og Steven Greene (2012), »One Vote Out of Step? The Effects of Salient Roll Call Votes in the 2010 Election«, *American Politics Research*, 40(5): 844-79.
- Paek, Hye-Jin, So-Hyang Yoon og Dhavan Shah (2005), »Local News, Social Integration, and Community Participation: Hierarchical Linear Modeling of Contextual and Cross-Level Effects«, *Journalism and Mass Communication Quarterly*, 82(3): 587-606.
- Page, Benjamin I. og Robert Y. Shapiro (1992), *The Rational Public: Fifty Years of Trends in Americans' Policy Preferences*, Chicago: University of Chicago Press.
- Poole, Keith T. og Howard Rosenthal (2007), *Ideology and Congress*, New Brunswick: Transaction Publishers.
- Rohde, David W. (1991), *Parties and Leaders in the Postreform House*, Chicago: University of Chicago Press.
- Schlozman, Kay Lehman og Henry E. Brady (1995), *Voice and Equality: Civic Voluntarism in American Politics*, Cambridge: Harvard University Press.
- Schwartz, Thomas (1989), »Why Parties?« *Research Memorandum*, July.
- Sinclair, Barbara (2002), »Do Parties Matter?« David W. Brady og Mathew D. McCubbins, red., *Party, Process, and Political Change in Congress*, Palo Alto: Stanford University Press, pp. 36-63.
- Smith, Steven S. (2007), *Party Influence in Congress*, Cambridge: Cambridge University Press.

- Snyder, James M., Jr. og David Stromberg (2010), »Press Coverage and Political Accountability«, *Journal of Political Economy*, 118(2): 355-408.
- Soroka, Stuart N og Christopher Wlezien (2010), *Degrees of Democracy: Politics, Public Opinion, and Policy*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Stein, Robert M. og Kenneth N. Bickers (1994), »Congressional Elections and the Pork Barrel«, *Journal of Politics*, 56(2): 377-99.
- Stimson, James A., Michael B. MacKuen og Robert S. Erikson (1995), »Dynamic Representation«, *American Political Science Review*, 89(3): 543-65.
- Stroud, Natalie Jomini (2011), *Niche News: The Politics of News Choice*, Oxford: Oxford University Press.
- Webster, James G. (2005), »Beneath the Veneer of Fragmentation: Television Audience Polarization in a Multichannel World«, *Journal of Communication*, 55(2): 366-82.
- Williams, Bruce A., og Michael X. Delli Carpini (2011), *After Broadcast News: Media Regimes, Democracy, and the New Information Environment*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Yanovitzky, Itzhak (2002), »Effects of News Coverage on Policy Attention and Actions: A Closer Look Into the Media-Policy Connection«, *Communication Research*, 29(4): 422-51.
- Zaller, John (1992), *The Nature and Origins of Mass Opinion*, Cambridge: Cambridge University Press.